

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte

judecători

Ursache Petru

Toma Nadejda

Alerguș Constantin

Timofti Vladimir

Moraru Petru

judecând, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Calendari Dumitru și de avocatul Berescu Andrei în numele părții vătămate Iuteș Dumitru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 31 mai 2016, în cauza penală în privința lui

Moldovanu Vladimir Vergil, născut la
XXXXXX, originar din XXXXXX, domiciliat
în XXXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 27.06.2015 – 16.02.2016;*
2. *Instanța de apel: 22.02.2016 – 31.05.2016;*
3. *Instanța de recurs: 14.09.2016 – 28.03.2017.*

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cantemir din 27 ianuarie 2016, Moldovanu Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 166/1 alin. (2) lit. e) Cod penal la amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ce constituie 20000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 6 ani.

S-a dispus încasarea din contul lui Moldovanu Vladimir în beneficiul Instituției Medico-Sanitare Publice Spitalul Clinic de Psihiatrie suma de 1212 lei, cheltuieli legate de efectuarea expertizei psihiatrico-legală ambulatorie în privința părții vătămate Iuteș Dumitru.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, la data de 25 mai 2015, în jurul orei 19.00, inculpatul Moldovanu Vladimir, având scopul de a-l pedepsi pe Iuteș Dumitru pentru acuzațiile aduse de acesta în cadrul unei întâlniri a Primăriei și a unor candidați în Consiliul local XXXXXX cu un grup de

alegători din sat. XXXXXX, privind implicarea reprezentanților administrației publice locale și a lui personal în sustragerea masei lemnoase din lunca r. Prut, activând în calitate de șef al Direcției Agenției Ecologice XXXXXX, conform ordinului șefului Inspectoratului Ecologic de Stat XXXXXX, fiind persoană cu funcție de răspundere, reieșind din prevederile art. 123 alin (1) Cod penal, investită cu drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorităților publice, contrar art. 3 CtEDO, art. 24 alin. (1), (2) din Constituția R. Moldova, art. 28, 29 din Legea nr. 1515-XI din 16.06.1993 privind protecția mediului înconjurător, s-a deplasat la domiciliul cet. Iuteș Dumitru, locuitor al sat. XXXXXX, unde în stradă, în prezența altor persoane, i-a aplicat lui Iuteș Dumitru mai multe lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale neînsemnate, provocându-i dureri, suferințe fizice și psihice.

Acțiunile inculpatului Moldovanu Vladimir au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 166/1 alin. (4) lit. e) Cod penal - infracțiune de tortură, conform indicilor: *orice fapta intenționată prin care se provoacă dureri și suferințe psihice și fizice puternice persoanei cu scopul de a o pedepsi pentru un act pe care acesta l-a comis, de a o intimida și exercita presiune asupra persoanei, săvârșită de către o persoană cu funcție de răspundere.*

Prima instanță a reîncadrat acțiunile inculpatului în baza art. 166/1 alin. (2) lit. e) Cod penal – *cauzarea intenționată a unei dureri sau a suferinței fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, săvârșite de o persoană cu funcție de răspundere.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de avocatul Dunas Andrei în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia cu reîncadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 78 alin. (1) Cod contravențional și tragerea acestuia la răspundere contravențională, invocând următoarele argumente:

- sentința este ilegală și lipsită de suport probatoriu cât și de aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, nu s-a prezentat probe ce ar dovedi vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate;

- instanța a lezat dreptul inculpatului la un proces echitabil sub aspectul nemotivării suficiente a sentinței de condamnare fără a clarifica circumstanțele cauzei, motivul, scopul prezenței inculpatului la poarta părții vătămate Iuteș D., nu a apreciat probele de drept și de fapt administrate de apărare, concluziile instanței au fost bazate pe presupuneri, aprobând probele selectiv, dând prioritate probelor prezentate de partea acuzării și respingându-le, neargumentat pe cele prezentate de partea apărării;

- instanța a dat o apreciere greșită declarațiilor martorilor acuzării la faza de urmărire penală menționate în procesele-verbale și anume declarațiile depuse contravin declarațiilor depuse în cadrul cercetării judecătorești, mărturiile menționate în procesele-verbale sunt identice după formă și conținut, iar în cadrul cercetării judecătorești acești martori au recunoscut faptul că procesele-verbale au fost întocmite prealabil audierii lor, ultimii le-au semnat fără a face cunoștință cu conținutul lor, drept urmare, declarațiile martorilor acuzării sunt

contradictorii în ansamblu cu probele acumulate în cadrul urmăririi penale cât și a cercetării judecătorești, astfel că, aceste declarații urmau a fi apreciate critic de instanța de judecată;

– instanța neîntemeiat a criticat declarațiile martorului ocular Voina I., în defavoarea inculpatului, nu s-a expus asupra cererii înaintate privind încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 78 Cod Contravențional;

– unii martori nu cunoșteau cu ce autovehicul a sosit Moldovanu Vladimir la poarta lui Luteș Dumitru, dar în procesele-verbale de audiere s-a menționat concret modelul autovehiculului și numerele de înmatriculare, unii martori, în procesul-verbal de audiere declarau că învinuitul Moldovanu Vladimir era îmbrăcat în uniforma de serviciu, dar în cadrul cercetării judecătorești au menționat că nu era îmbrăcat în uniforma de serviciu, în procesul-verbal de audiere a martorilor, martorii acuzării, au menționat că nici nu au citit procesele-verbale prezentate de procuror și au concretizat că unele aspecte nici nu corespundeau realității. Consideră, că declarațiile consemnate sunt inventate de organul de urmărire penală, fiind un dosar fabricat în privința inculpatului în scopul intimidării și constrângerii acestuia, deoarece este o persoană autoritară, deține un statut special și este o persoană cu o influență politică bine definită pentru a putea fi folosită în interese politice;

– nevinovăția inculpatului se demonstrează prin declarațiile acestuia, date în cadrul cercetării judecătorești, care confirmă că nu a avut nici o intenție de a se deplasa spre domiciliul lui Luteș Dumitru în scopul cauzării a careva vătămări, suferințe fizice sau psihice, care reprezintă tratamentul inuman sau degradant, nu a fost îmbrăcat în uniformă de serviciu, deoarece se afla în afara orelor de lucru, nu s-a deplasat spre domiciliul acestuia cu autovehiculul de serviciu, deoarece la acel moment în posesia sa avea autovehiculul de modelul „Mercedes Benz”, nu a prezentat familiei Luteș D. nici o legitimație de serviciu, care ar demonstra faptul că îndeplinea obligațiunile sau atribuțiile de serviciu;

– conflictul iscat între inculpat și Luteș D. este un rezultat al relațiilor de conflict din trecut, conflict dintre doi consăteni, și nicidecum între o persoană publică sau funcționar și o persoană fizică. Luteș D. intenționat a provocat cearta cu Moldovanu Vladimir, fiind în stare de ebrietate avansată, astfel fiind inițiatorul altercațiilor produse între el și Moldovanu Vladimir, apucându-l pe ultimul de gât cu ambele mâini;

– nevinovăția inculpatului este demonstrată și prin faptul că presupusa infracțiune a avut loc în seara zilei de 25.05.2015, în jurul orei 20.00, adică în afara orelor de serviciu și conform fișei de post, contractului individual de muncă, Moldovanu V. nu îndeplinea careva obligațiuni sau atribuții de serviciu. Or, potrivit martorilor acuzării aceștia nu au declarat că inculpatul era îmbrăcat în uniforma de serviciu, purtând careva epoleți, dar au concretizat faptul că era îmbrăcat într-o cămașă de culoare albăstruie și ajungând la poarta lui Luteș D. nu a prezentat nici o legitimație, astfel nu au putut descrie careva particularități, caracteristici ale legitimației de serviciu a lui;

– referitor la concluzia medico-legală în privința lui Luteș D. privind echimoza de culoare roșietică pe față și excoriație a țesuturilor moi ale piciorului, leziunile puteau fi cauzate atât în condiții casnice cât și în urma căderilor, urmate a stării avansate de ebrietate în care se afla acesta;

– în opinia apărării, acțiunile inculpatului se încadrează în limitele legitimei apărări și nu constituie infracțiune întrucât a respins un atac direct, imediat, real îndreptat împotriva sa, menționând că, în urma altercațiilor lui Moldovanu Vladimir i-a fost traumatizată mâna, țesuturile moi din regiunea gâtului, dar nu s-a adresat după ajutor medical și nu a depus careva plângeri la organele de drept în privința acțiunilor ilegale ale lui Luteș D., pe motiv că aceștia se află în relații de rudenie și ca consăteni nu și-au dorit careva conflicte cu ultimul;

– instanța urma să aprecieze critic declarațiile contradictorii ale părții vătămate și martorului acuzării Luteș A., deoarece martorul a declarat că soțul ei, Luteș D. nu a primit nici un tratament medical, cu declarațiile prezentate de procuror nu a făcut cunoștință, însă a semnat tot ce i-a fost prezentat de acesta, în seara de 25.05.2015 nu a observat careva leziuni pe fața soțului sau pe alte părți ale corpului, nu a fost martoră la conflict și soțul nu i-a comunicat nimic;

– instanța nu a ținut cont că în urma conflictului Luteș D. nu a depus plângere la organele de drept și abia peste 5 zile, la poarta acestuia, a venit polițistul de sector și a solicitat ca el să depună plângere împotriva lui Moldovanu Vladimir, iar potrivit raportului polițistului de sector este indicat că Luteș D. s-a adresat cu un apel telefonic la data de 25.05.2015;

– instanța urma să țină cont de personalitatea inculpatului, care deține o funcție publică, este consilier local al comunei XXXXXX, consilier raional al raionului Cantemir, are la întreținere 3 copii minori, se caracterizează pozitiv atât la locul de muncă cât și în societate, nu are antecedente penale, a fost menționat de nenumărate ori pentru aportul adus în cadrul activității sale profesionale cât și cele sociale;

– în acțiunile incriminate inculpatului nu se întrunesc elementele componenței de infracțiune, lipsește latura obiectivă și subiectivă, el nu poate fi subiect al torturii sau tratamentului inuman și degradant, respectiv nu poate fi tras la răspundere penală pentru infracțiunea imputată.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 31 mai 2016 a fost admis apelul avocatului, casată parțial sentința, în latura penală și pronunțată o nouă hotărâre, prin care procesul penal în privința lui Moldovanu Vladimir în baza art. 166/1 alin. (4) lit. e) Cod penal a fost încetat, din motiv că fapta constituie contravenție administrativă prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod contravențional și încetat procesul contravențional în legătură cu intervenirea prescripției răspunderii contravenționale.

În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției date instanța de apel, analizând probele prezentate de către partea acuzării în sprijinul învinuirii, a constatat că, în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive al infracțiunii imputate de către

organul de urmărire penală prevăzute de art. 166/1 alin. (4) lit. e) Cod penal, ca tortură, conform indicilor: *fapta intenționată prin care se provoacă dureri și suferințe psihice și fizice puternice persoanei cu scopul de a o pedepsi pentru un act pe care acesta l-a comis, de a o intimida și exercita presiune asupra persoanei, săvârșită de către o persoană cu funcție de răspundere, cât și alin. (2) lit. e) al aceluiași articol în baza căruia au fost reîncadrate acțiunile inculpatului de către prima instanță, considerând că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele de tortură.*

Astfel, instanța de apel a menționat că, această reîncadrare juridică a acțiunilor inculpatului nu a fost contestată de către procuror, deci, obiect al contestării în instanța de apel reprezintă calificarea juridică prevăzută de art. 166/1 alin. (2) lit. e) Cod penal, după indicii calificativi: *Cauzarea intenționată a unei dureri sau a suferinței fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană publică sau de către o persoană care, de facto, exercită atribuțiile unei autorități publice, sau de către orice altă persoană care acționează cu titlu oficial sau cu consimțământul expres ori tacit al unei asemenea persoane, săvârșite de o persoană cu funcție de răspundere sau de o persoană cu funcție de demnitate publică.*

În acest sens, instanța de apel a constatat că, nu și-a găsit confirmare elementul constitutiv (latura obiectivă) al infracțiunii sus menționate, anume comiterea acțiunilor de o persoană cu funcție de răspundere și totodată, menționând că, prin probele administrate nu s-a demonstrat faptul cauzării intenționate a unei dureri sau suferințe fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman sau degradant de către o persoană publică sau de către o persoană care, de facto, exercită atribuțiile unei autorități publice, sau de către orice altă persoană care acționează cu titlul oficial sau cu consimțământul expres ori tacit al unei asemenea persoane.

Din circumstanțele cauzei rezultă, că acțiunile inculpatului privind cauzarea vătămarilor corporale victimei nu au fost comise în legătură cu atribuțiile și funcția inculpatului, având funcția de șef al Direcției Agenție Ecologice XXXXXX, la momentul comiterii infracțiunii acesta nu exercita funcțiile prevăzute de fișa de post, privind protecția mediului (nu deținea funcția al serviciului similar al statului, de exemplu poliției sau colaboratorilor de penitenciar), iar victima nu se afla în custodia autorității conduse de inculpat (victima nu avea statut de reținut, arestat, condamnat, internat forțat în spital).

Astfel, instanța de apel a reținut că conflictul iscat între inculpat și partea vătămată este un rezultat al relațiilor de conflict dintre doi consăteni și nicidecum între o persoană publică sau funcționar și o persoană fizică.

Mai mult, potrivit declarațiilor martorilor depuse în instanța de fond aceștia au comunicat, că Moldovanu Vladimir nu era îmbrăcat în uniformă, nu a prezentat careva legitimație și era în afara orelor de muncă. Deci, Moldovanu Vladimir nu este subiect al infracțiunii întrucât nu se încadrează în limitele calității speciale, și anume persoană publică, persoană care de facto, exercită atribuțiile unei

autorități publice, persoană care acționa cu titlu oficial, oricare altă persoană care acționează cu consimțământul expres sau tacit al unei persoane care acționează cu titlu oficial. Moldovanu Vladimir se afla în afara orelor de serviciu și conform fișei de post, contractului individual de muncă, el nu îndeplinea careva obligațiuni sau atribuții de serviciu, iar partea vătămată nu este victimă a infracțiunii menționate, deoarece nu se afla în custodia autorității conduse de inculpat.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Moldovanu Vladimir constituie componentă de contravenție prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod Contravențional - *vătămare intenționată ușoară a integrității corporale, maltratarea, aplicarea de lovituri, alte acțiuni violente care ar provoca dureri fizice*, constatând că, Moldovanu Vladimir s-a deplasat la domiciliul cet. Luteș D., locuitor al sat. XXXXXX, unde în stradă, în urma relațiilor ostile, i-a aplicat ultimului mai multe lovituri cu pumnul și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i vătămări corporale neînsemnate, provocându-i dureri fizice.

Totodată, instanța a concluzionat că procesul contravențional urmează a fi încetat în legătură cu expirarea termenului de prescripție a răspunderii contravenționale prevăzut de art. 30 Cod contravențional, or probele acumulate exced cadrul infracțiunii specificat la art. 166/1 alin. (2) lit. e) Cod penal.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate argumentele avocatului, referitor la proveniența vătămarilor corporale la partea vătămată, cât și afirmația inculpatului despre existența legitimei apărări, deoarece sunt contrare cu probele menționate ce confirmă aplicarea intenționată a loviturilor de către inculpat față de victimă.

6. Decizia este atacată cu recursuri ordinare de către procuror și de avocatul Berescu Andrei în numele părții vătămate Luteș Dumitru.

6.1. Procurorul solicită casarea hotărârii atacate cu menținerea sentinței primei instanțe, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12), 16) Cod de procedură penală - *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție*, indicând următoarele argumente:

- probele administrate la dosar (expunându-se declarațiile bănuțului, părții vătămate și a martorilor de la urmărirea penală și cele date în instanța de judecată), demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere eronată și decizia contravine prevederilor art. 417 Cod de procedură penală;

- instanța de apel eronat a reținut că inculpatul la momentul conflictului se afla în afara orelor de serviciu și nu se răsfrânge actele normative privind statutul persoanei publice, drepturile și atribuțiile de serviciu, fișa postului, deoarece inculpatul a recunoscut faptul că s-a deplasat la Luteș D., pentru clarificarea cu neregulile la tăierea lemnului din lunca râului Prut, adică o problemă legată de

competența ecologiei și legată de atribuțiile de serviciu a inculpatului;

- instanța de apel nu a ținut cont de decizia Plenului Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 30 iunie 2014 privitor la examinarea recursului în interesul legii formulat de Procurorul General al R. Moldova cu privire la aplicarea Legii nr. 252 din 08 noiembrie 2012, astfel, în acțiunile inculpatului este prezentă latura obiectivă și subiectivă a componenței de infracțiune prevăzută de art. 166/1 Cod penal;

- instanța de apel nu s-a expus asupra concluziilor expertizei psihiatrico-legale ambulatorie nr. 537 a-2015 din 01.07.2015 în privința lui Iuteș Dumitru, care confirmă declarațiile părții vătămate și a poziției părții acuzării;

- normele penale și procesual penale aplicate de instanța de apel privind calificarea faptei și aprecierea probelor, contravin unei hotărâri de aplicare a aceleași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție în decizia 1ra-741/2016 și decizia Plenului Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 30 iunie 2014, nr. 4-1ril-3/2014.

6.2. Avocatul Berescu Andrei în numele părții vătămate Iuteș Dumitru, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței instanței de fond.

În motivarea recursului invocă ilegalitatea hotărârii instanței de apel, care eronat a apreciat probele administrate în cauza dată și demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Menționează că, conflictul între inculpat și partea vătămată este un conflict între o persoană cu funcție de răspundere și persoană fizică, conflictul are legătură cu funcția pe care o deținea și o mai exercită inculpatul, ultimul acționând ca un reprezentant al entității publice pe care o conduce. Scopul vizitei a inculpatului la adresa părții vătămate a fost dorința de a se răfui cu partea vătămată pentru declarațiile acestuia referitor la ilegalitățile din lunca râului Prut ce îl vizau pe inculpat în calitate de Șef al Direcției Agenției Ecologice XXXXXX.

7. Avocatul Grecu Ion în numele inculpatului a depus referință asupra recursurilor, solicitând declararea inadmisibilității acestora, din motiv că lipsesc temeiuri de casare a hotărârii atacate.

8. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează, că acestea urmează a fi respinse ca inadmisibile, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

8.1. Procurorul în recurs invocă temeiul de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia „hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele

de fond și de apel, dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”.

Colegiul lărgit, analizând decizia atacată, conchide că temeiul prevăzut de norma menționată supra, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei, Colegiul remarcă că potrivit normelor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

La fel, Colegiul lărgit menționează, că *eroarea gravă de fapt* trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legiuitor în art. 6 pct. 11) Cod de procedură penală și anume, stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse supra, instanța de recurs consideră că n-a fost argumentată în recursul depus prezența în speța examinată a unor asemenea erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

8.2. Cu referire la temeiul de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) pct.12) Cod de procedură penală, invocat de către procuror și avocatul Berescu Andrei în numele părții vătămate Luteș Dumitru, Colegiul lărgit menționează că, potrivit practicii judiciare stabilite la judecarea recursului ordinar în cauza penală, s-a atenționat că, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Pentru a pronunța o asemenea concluzie, este necesar să se țină cont de fapta săvârșită, așa și cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, precum și să se stabilească, dacă această faptă a fost încadrată în norma penală corectă, corespunzătoare faptei constatate, și numai în cazul când fapta a fost

încadrată în baza unei alte norme penale, este posibil de conchis că aceasta a fost încadrată juridic greșit.

Din materialele cauzei penale, Colegiul lărgit constată că Moldovanu Vladimir a fost pus sub învinuire de către organul de urmărire penală în baza art. 166/1 alin. (4) lit. e) Cod penal - infracțiune de tortură, conform indicilor: *orice fapta intenționată prin care se provoacă dureri și suferințe psihice și fizice puternice persoanei cu scopul de a o pedepsi pentru un act pe care acesta l-a comis, de a o intimida și exercita presiune asupra persoanei, săvârșită de către o persoană cu funcție de răspundere*, însă prima instanță a reîncadrat acțiunile inculpatului în baza art. 166/1 alin. (2) lit. e) Cod penal – *cauzarea intenționată a unei dureri sau a suferinței fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, săvârșite de o persoană cu funcție de răspundere*.

Ulterior, judecând apelul avocatului declarat în jumele inculpatului, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și a conchis că, în acțiunile inculpatului Moldovanu Vladimir lipsesc elementele de tortură, iar concluziile primei instanțe privind condamnarea acestuia în baza infracțiunii imputate este neîntemeiată, deoarece eronat a apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Colegiul lărgit consideră că instanța de apel întemeiat și legal a casat hotărârea primei instanțe și a pronunțat o nouă hotărâre, prin care procesul penal în privința lui Moldovanu Vladimir în baza art. 166/1 alin. (4) lit. e) Cod penal a fost încetat, din motiv că fapta constituie contravenție administrativă prevăzută de art. 78 alin. (2) Cod contravențional și încetat procesul contravențional în legătură cu intervenirea prescripției răspunderii contravenționale, motivându-și soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Colegiul penal consideră corectă concluzia instanței de apel, că Moldovanu Vladimir nu este subiect al infracțiunii, deoarece nu se încadrează în limitele calității speciale, dat fiind faptul că la momentul săvârșirii faptelor se afla în afara orelor de serviciu și conform fișei de post, contractului individual de muncă și nu îndeplinea careva obligațiuni sau atribuții de serviciu, iar partea vătămată în speță nu este victimă a infracțiunii incriminate inculpatului, deoarece nu se afla în custodia autorității conduse de inculpat.

Mai mult ca atât, Colegiul menționează, că temeiurile invocate de către recurenți, precum și argumentele acestora au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit consideră neîntemeiate alegațiile recurenților în ce privește încadrare juridică greșită a faptei săvârșite de către Moldovanu Vladimir, deoarece indubitabil s-a constatat că în acțiunile acestuia nu sunt întrunite elementele infracțiunii de tortură.

8.3. Colegiul respinge ca neîntemeiat și argumentul procurorului recurent privind încălcarea pct. 16) alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia *norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție*, referindu-se la una dintre deciziile irevocabile ale Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție (nr.1ra-741/2016), deoarece recurentul n-a supus unei analize comparate hotărârile în speța examinată în ordine de recurs prin prisma jurisprudenței invocate pentru a confirma incidența acesteia la speță, limitându-se doar la indicarea acesteia.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursurile ordinare declarate de procuror și avocatul Berescu Andrei în numele părții vătămate Iuteș Dumitru urmează a fi respinse ca inadmisibile.

9. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE :

Se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Cahul, Calendari Dumitru și de avocatul Berescu Andrei în numele părții vătămate Iuteș Dumitru cu menținerea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 31 mai 2016, în cauza penală în privința lui **Moldovanu Vladimir Vergil**.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **27 aprilie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Alerguș Constantin

Judecător

Timofti Vladimir

Judecător

Moraru Petru